

31993L0053

19.7.1993

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 175/23

SMĚRNICE RADY 93/53/EHS**ze dne 24. června 1993,****kteřou se zavádějí minimální opatření Společenství ke zdolávání některých nákaz ryb**

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že ryby jsou uvedeny v příloze II Smlouvy; že jejich uvádění na trh je důležitým zdrojem příjmů pro odvětví akvakultury;

vzhledem k tomu, že pro zajištění racionálního rozvoje akvakultury a lepší ochrany zdraví zvířat ve Společenství musejí být v případě vzplanutí náказы přijata na úrovni Společenství zdolávací opatření;

vzhledem k tomu, že pokud jde o choroby, které mají být brány v úvahu, mělo by se odkazovat na seznamy přílohy A směrnice Rady 91/67/EHS ze dne 28. ledna 1991 o veterinárních předpisech pro uvádění živočichů pocházejících z akvakultury a produktů akvakultury na trh ⁽⁴⁾;

vzhledem k tomu, že ohnisko náказы může rychle nabýt epizootických rozměrů a způsobit vysokou úmrtnost a poruchy takového měřítka, že vyvolají zásadní pokles výnosnosti akvakultury;

vzhledem k tomu, že zdolávací opatření musejí být přijata, jakmile je podezření na výskyt náказы, aby se mohlo okamžitě a účinně zasáhnout při potvrzení náказы;

vzhledem k tomu, že tato opatření musejí mít za cíl zamezení šíření náказы, zejména pečlivou kontrolou přesunu ryb a produktů, které by mohly šířit náказu;

vzhledem k tomu, že prevence nákaz ve Společenství musí být zpravidla založena na politice neočkování;

vzhledem k tomu, že prevence jakéhokoli šíření nákaz vyžaduje důkladná epizootiologická šetření; že členské státy musejí za tímto účelem zřídit zvláštní jednotky;

vzhledem k tomu, že v zájmu zajištění účinného zdolávacího systému je nutno harmonizovat diagnostiku náказы a provádět jí pod dohledem odpovědných laboratoří, jejichž součinnost může být zajišťována referenční laboratoří určenou Společenstvím;

vzhledem k tomu, že pro zajištění jednotného provádění této směrnice je nutno zavést inspekční postup Společenství;

vzhledem k tomu, že společná opatření ke zdolání nákaz jsou minimálním základem pro udržení jednotné úrovně zdravotního stavu zvířat;

vzhledem k tomu, že při propuknutí některé z nákaz uvedených v příloze A směrnice 91/67/EHS platí ustanovení rozhodnutí Rady 90/424/EHS ze dne 26. června 1990 o některých výdajích ve veterinární oblasti ⁽⁵⁾, zejména článku 5;

vzhledem k tomu, že je žádoucí pověřit přijímáním nezbytných prováděcích opatření Komisi; že k tomuto účelu by měl být stanoven postup zavádějící úzkou a účinnou spolupráci mezi Komisí a členskými státy v rámci Stálého veterinárního výboru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Obecná ustanovení*Článek 1*

Tato směrnice stanoví minimální opatření Společenství ke zdolání chorob ryb, uvedených v příloze A seznamech I a II směrnice 91/67/EHS.

Článek 2

Pro účely této směrnice se použijí v potřebném rozsahu definice podle článku 2 směrnice 91/67/EHS.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 8.7.1992, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 150, 31.5.1993.

⁽³⁾ Úř. věst. C 19, 25.1.1993, s. 4.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 46, 19.2.1991, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 19. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 92/438/EHS (Úř. věst. L 243, 25.8.1992, s. 27).

Kromě toho se rozumí:

1. „chorobami na seznamu I“ choroby ryb uvedené v příloze A seznamu I směrnice 91/67/EHS;
2. „chorobami na seznamu II“ choroby ryb uvedené v příloze A seznamu II směrnice 91/67/EHS;
3. „rybou podezřelou z nákazy“ ryba, u níž určité klinické příznaky, postmortální změny nebo podezřelé reakce v laboratorních testech opravňují k podezření na některou z chorob na seznamu I nebo seznamu II;
4. „nakaženou rybou“ ryba, u níž byla některá z chorob na seznamu I nebo seznamu II úředně potvrzena na základě výsledku laboratorního vyšetření nebo v případě nakažlivé chudokrevnosti lososů na základě výsledku klinického nebo postmortálního vyšetření;
5. „hospodářstvím podezřelým z nákazy“ hospodářství, v němž jsou chovány ryby podezřelé z nákazy;
6. „zamořeným hospodářstvím“ hospodářství, v němž jsou chovány nakažené ryby, jakož i prázdné a dosud nedezinfikované hospodářství.

Článek 3

Členské státy zajistí, aby všechna hospodářství, která chovají nebo vlastní ryby náchylné k chorobám na seznamu I nebo seznamu II,

1. byla registrována úředním útvarům; tato registrace byla průběžně aktualizována;
2. vedla registr
 - a) živých ryb, jiker a gamet umístěných do hospodářství, s uvedením údajů o dodávce, počtu kusů nebo váze, velikosti, původu a dodavateli;
 - b) živých ryb, jiker a gamet, které hospodářství opouštějí, s uvedením údajů o expedici, počtu kusů nebo váze, velikosti a určení;
 - c) zjištěné úmrtnosti.

Tento registr, do kterého může úřední útvar na vyžádání kdykoliv nahlédnout, musí být pravidelně aktualizován a uchováván po dobu čtyř let.

Článek 4

Členské státy dbají o to, aby podezření na výskyt některé z chorob na seznamu I nebo seznamu II bylo povinně a co nejrychleji oznámeno úřednímu útvaru.

KAPITOLA II

Opatření ke zdolání chorob na seznamu I

Článek 5

1. Vyskytují-li se v hospodářství ryby podezřelé z chorob na seznamu I, členské státy zajistí, aby úřední útvar neprodleně uvedl v činnost prostředky úředního šetření, které potvrdí nebo vyloučí výskyt choroby, včetně klinického vyšetření; především odebere nebo nechá odebrat patřičné vzorky k laboratornímu vyšetření.
2. Jakmile je oznámeno podezření na výskyt choroby, zavede úřední útvar v hospodářství úřední dozor a nařídí zejména:
 - a) úřední sčítání všech druhů a kategorií ryb, přičemž se pro každý z těchto druhů a tříd zaznamená počet ryb již uhynulých, nakažených nebo podezřelých, že jsou nakažené, případně jinak zasažené; sčítání musí vlastník nebo držitel aktualizovat, aby byl zachycen nárůst v populaci nebo nové případy úmrtí zjištěné ve fázi podezření na nákazu; údaje z tohoto sčítání musejí být na vyžádání předloženy a mohou být při každé inspekci ověřeny;
 - b) bez povolení úředního útvaru nesmějí do hospodářství vstupovat ani jej opouštět žádné živé nebo mrtvé ryby, jikry nebo gamety;
 - c) odstraňování mrtvých ryb nebo jejich vnitřností se provádí pod dozorem úředního útvaru;
 - d) přivážení a odvoz krmiv, náradí, předmětů a jiného materiálu, např. odpadků, které mohou přenášet nákazu, je podmíněno povolením úředním útvarům, který stanoví nutné podmínky pro zamezení šíření patogenních původců;
 - e) osoby smějí do hospodářství vstupovat a opouštět jej pouze s povolením úředního útvaru;
 - f) vjezd do a výjezd z hospodářství je podmíněn povolením úředním útvarům, který stanoví podmínky pro zamezení šíření patogenních původců;
 - g) u vchodů do a východů z hospodářství se musejí používat vhodné dezinfekční prostředky;
 - h) provádí se epizootologické šetření podle čl. 8 odst. 1;
 - i) ve všech hospodářstvích nacházejících se ve stejném povodí nebo stejné pobřežní oblasti se zavede úřední dozor a bez povolení úředního útvaru nesmějí tato hospodářství opustit žádné ryby, jikry nebo gamety; v případě velkých povodí nebo pobřežních oblastí může úřední útvar rozhodnout o omezení tohoto opatření na území menšího rozměru sousedící s hospodářstvím podezřelým z nákazy pokud usoudí, že toto území skýtá optimální záruky pro zamezení nákazy;

v případě potřeby je nutno informovat úřední útvary sousedních členských států nebo třetích zemí o podezření z nákazy; v tomto případě přijmou úřední útvary dotčených členských států opatření nutná k použití opatření podle tohoto článku.

V případě potřeby je možno přijmout zvláštní opatření postupem podle článku 19.

3. Do doby, než budou úřední opatření podle odstavce 2 uvedena v platnost, učiní vlastník nebo držitel ryb podezřelých z nákazy veškerá patřičná opatření, aby dosáhl souladu s odstavcem 2, kromě písmen h) a i) uvedeného odstavce.

4. Opatření podle odstavce 2 jsou odvolána až poté, co je podezření z nákazy úředně vyloučeno.

Článek 6

Jakmile je úředně potvrzena přítomnost choroby na seznamu I, zajistí členské státy, aby úřední útvar nařídil, vedle opatření podle čl. 5 odst. 2, použití těchto opatření:

a) v zamořeném hospodářství:

- všichni živočiškové musejí být neprodleně odstraněni,
- v hospodářstvích na pevnině je pro vyčištění a dezinfekci nutné vyprázdnit všechny sádky,
- veškeré jikry a gamety, mrtvé ryby a ryby, které vykazují klinické příznaky choroby, se považují za vysoce nebezpečné látky a musejí být zlikvidovány za dozoru úředního útvaru podle směrnice 90/667/EHS⁽¹⁾,
- všechny živé ryby se buď usmrtí a zlikvidují pod dozorem úředního útvaru v souladu se směrnicí 90/667/EHS, nebo, v případě ryb, které dosáhly tržní velikosti a nevykazují žádné klinické příznaky choroby, se pod dozorem úředního útvaru usmrtí, aby byly uvedeny na trh nebo zpracovány k lidské spotřebě.

V posledně jmenovaném případě úřední útvar zajistí, že ryby budou neprodleně usmrceny a vykuchány, že budou tyto úkony provedeny za podmínek, které zamezí šíření patogenních původců, že odpad a vnitřnosti

z ryb budou považovány za vysoce nebezpečné látky a budou podle směrnice 90/667/EHS ošetřeny, aby byli zničeni patogenní původci, a že použitá voda bude upravena, aby byly zničeny patogenní původci, kteří se v ní mohou případně vyskytovat,

- po odstranění ryb, jiker a gamet je nutno sádky, nářadí a materiál, které mohou být kontaminovány, co nejdříve vyčistit a dezinfikovat podle pokynů úředního útvaru tak, aby bylo vyloučeno jakékoliv riziko šíření nebo přežití patogenních původců. Postupy pro čištění a dezinfekci zamořeného hospodářství se stanoví postupem podle článku 19,
- materiál podle čl. 5 odst. 2 písm. d), který může být kontaminován, je nutno zlikvidovat nebo podrobit ošetření, které zaručí zničení všech přítomných patogenních původců,
- je nutno provést epizootologické šetření podle čl. 8 odst. 1 a použít ustanovení čl. 8 odst. 4; toto šetření zahrnuje odběr vzorků pro účely laboratorního vyšetření;

b) všechna hospodářství povodí nebo pobřežní oblasti, ve kterých se nachází zamořené hospodářství, musejí projít hygienickými inspekce; odhalí-li tyto inspekce pozitivní případy, použijí se opatření podle písmene a).

c) úřední útvar povolí opětovné nasazení rybích populací v hospodářství vykazující-li inspekce čistících a dezinfekčních úkonů uspokojující výsledky, a pokud podle názoru úředního útvaru uplynula doba dostatečně dlouhá, aby byla zaručena eradikace patogenních původců a případných jiných infekcí v tomtéž povodí.

d) vyžaduje-li provádění opatření podle čl. 5 odst. 2 písmen a), b), c) a d) součinnost úředních útvarů jiných členských států, spolupracují úřední útvary dotčených členských států, aby zajistily dodržování opatření tohoto článku.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 90/667/EHS ze dne 27. listopadu 1990 o veterinárních pravidlech pro zneškodňování a zpracování živočišného odpadu, jeho uvádění na trh a pro ochranu před patogenními původci v krmivech živočišného původu, též z ryb, a o změně směrnice 90/425/EHS (Úř. věst. L 363, 27.12.1990, s. 51). Směrnice ve znění směrnice 92/118/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

V případě potřeby přijmou vhodná dodatečná opatření postupem podle článku 19.

Článek 7

Existuje-li u volně žijících ryb, ryb nepatřících k žádnému hospodářství nebo ryb v jezerech, rybnících nebo jiných zařízeních určených ke sportovnímu rybaření nebo chovu okrasných ryb podezření z nákazy nebo jsou-li nakaženy, zajistí členské státy, aby byla učiněna vhodná opatření. Členské státy informují Komisi a ostatní členské státy v rámci Stálého veterinárního výboru o jimi přijatých opatřeních.

Článek 8

1. Epizootologické šetření se týká

- předpokládané doby, kdy se již choroba mohla v hospodářství vyskytovat, než byla oznámena nebo bylo na ní podezření,
- možného zdroje nákazy v hospodářství a identifikace jiných hospodářství, v nichž se nacházejí jikry a gametami a ryby náchylných druhů, které mohou být nakaženy,
- přesunů ryb, jiker nebo gamet, pohybu vozidel nebo materiálu a osob, které mohly přenést původce nákazy do nebo z dotčeného hospodářství,
- možné existence nositelů nákazy a jejich rozšíření.

2. Vyplýve-li z epizootologického šetření, že nákaza mohla být zavlečena z nebo do jiného povodí nebo pobřežní oblasti rybami, jikrami nebo gametami, jinými živočichy, vozidly nebo osobami nebo jiným způsobem, považují se hospodářství nacházející se v tomto povodí nebo pobřežní oblasti za podezřelá z nákazy a použijí se opatření podle článku 5. Při potvrzení výskytu nákazy platí opatření podle článku 6.

3. Vyplýve-li z epizootologického šetření, že je nutná součinnost úředních orgánů jiných členských států, učiní tyto orgány veškerá potřebná opatření, aby zajistily dodržování ustanovení této směrnice.

4. Pro rozsáhlou součinnost všech opatření nutných k provádění zabezpečení co nejrychlejší eradikace nákazy a k provádění epizootologického šetření se zřídí krizové centrum.

Obecná pravidla pro zřizování národních krizových center a krizového centra Společenství stanoví Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.

5. Rada posoudí kvalifikovanou většinou na návrh Komise, který se vypracuje na základě stanoviska Vědeckého veterinárního výboru s ohledem na vědecký a technologický vývoj, ustanovení tohoto článku do 31. prosince 1996.

KAPITOLA III

Opatření ke zdoání chorob na seznamu II

Článek 9

1. V případě podezření a/nebo potvrzení výskytu některé z chorob na seznamu II ve schválené oblasti nebo ve schváleném hospodářství v neschválené oblasti se provede epizootologické šetření podle článku 8. Členské státy, které by chtěly opět získat status definovaný podle směrnice 91/67/EHS, musejí vyhovět ustanovením příloh B a C uvedené směrnice.

2. Vyplýve-li z epizootologického šetření, že nákaza mohla být zavlečena ze schválené oblasti nebo z jiného schváleného hospodářství nebo mohla být přenesena do jiného schváleného hospodářství v důsledku přesunu ryb, jiker nebo gamet, pohybem vozidel nebo osob nebo jakýmkoli jiným způsobem, považují se tyto oblasti nebo hospodářství za podezřelá z nákazy a použijí se vhodná opatření.

3. Úřední útvar však může povolit výkrm ryb, které mají být usmrceny, do doby, než dosáhnou tržní velikosti.

Článek 10

1. Nacházejí-li se ryby podezřelé z choroby na seznamu II v neschváleném hospodářství v neschválené oblasti, zajistí členské státy, aby úřední útvar

- a) neprodleně uvedl v činnost prostředky úředního šetření, které potvrdí nebo vyloučí výskyt choroby, včetně, je-li to nutné, odebral vzorky k vyšetření schválenou laboratoří;
- b) provede nebo nechá provést úřední sčítání zamořených hospodářství, toto sčítání se pravidelně aktualizuje;
- c) zavede nebo nechá zavést v zamořených hospodářstvích úřední dozor, aby se zajistilo, že, odchýlně od čl. 3 odst. 1 písm. c) směrnice 91/67/EHS, ze zamořených hospodářství jsou povoleny pouze přesuny živých ryb, jiker nebo gamet určených buď do jiných hospodářství zamořených stejnou nákazou nebo k usmrcení k lidské spotřebě.

2. Členské státy mohou pro stanovené období zavést dobrovolný nebo povinný program eradikace chorob na seznamu II v neschválených hospodářstvích nebo v neschválených oblastech. Během tohoto období je zakázáno umísťovat do oblasti nebo hospodářství, na které se tento program vztahuje, živé ryby, jikry nebo gamety pocházející ze zamořených hospodářství nebo z hospodářství neznámého nakažového statusu.

Tyto programy, jež jsou vypracovány na základě obecných kritérií, která je třeba postupem podle článku 19 určit před datem uvedeným v článku 20, se předloží Komisi k posouzení, a jsou schváleny a případně stejným postupem změněny.

Po uplynutí období uvedeném v pododstavci 1 informují členské státy, které tento postup použijí, Komisi a ostatní členské státy ve Stálém veterinárním výboru o dosažených výsledcích.

3. Do 31. prosince 1996 předloží Komise Radě zprávu vypracovanou po obdržení stanoviska Vědeckého veterinárního výboru a s ohledem na získané zkušenosti a vědecký a technologický vývoj a případně doplněnou o návrhy na posouzení tohoto článku, zejména pokud jde o uvádění na trh nakažených živých ryb, jejich jiker a gamet určených pro chov nebo výkrm, a pokud jde o provádění epizootiologického šetření v neschválených oblastech v případě podezření na výskyt nákazy v neschváleném hospodářství. Rada se usnese o těchto návrzích vypracovaných na základě závěrů zprávy kvalifikovanou většinou.

4. Prováděcí pravidla k odstavcům 1 a 2 v případě potřeby stanoví Komise postupem podle článku 19.

KAPITOLA IV

Závěrečná ustanovení

Článek 11

1. Odběry vzorků a laboratorní testování výskytu chorob na seznamech I a II se provádí metodami stanovenými podle článku 15 směrnice 91/67/EHS.

2. Testování výskytu choroby nebo patogenů provádí laboratoř schválená úředním útvarem. V případě potřeby a zejména při prvním výskytu choroby tyto laboratorní testy určí typ,

podtyp a variantu patogenního původce, který musí být potvrzen národní referenční laboratoří a v případě potřeby může být potvrzen referenční laboratoří Společenství podle článku 13.

Článek 12

1. Členské státy zajistí, aby v každém členské státě byla určena národní referenční laboratoř která bude technicky a personálně vybavená tak, aby bylo možno kdykoliv a zejména při prvních příznacích choroby prokázat typ, podtyp a variantu příslušného patogenního původce a potvrdit výsledky regionálních diagnostických laboratoří.

2. Národní laboratoře určené pro dotyčné choroby jsou odpovědné za koordinaci diagnostických norem a metod, jakož i za používání činidel.

3. Národní laboratoře určené pro dotyčné choroby odpovědné za součinnost diagnostických norem a metod stanovených jednotlivými laboratořemi pro diagnostiku dotyčných chorob v členských státech. K tomuto účelu

a) mohou laboratořím schváleným členskými státy dodávat diagnostická činidla;

b) kontrolují jakost všech diagnostických činidel používaných v členském státě;

c) organizují pravidelné provádění srovnávacích testů;

d) udržují zásobu izolátů patogenních původců dotyčné choroby z potvrzených případů choroby ve členském státě;

e) potvrzují pozitivní výsledky diagnostických laboratoří schválených členskými státy.

4. Odchylně od odstavce 1 však mohou členské státy, které nemají národní laboratoř odpovědnou za dotyčnou chorobu, využít služeb národní laboratoře odpovědné v této věci v jiném členském státě.

5. Seznam národních referenčních laboratoří pro choroby ryb je obsažen v příloze A.

6. Národní laboratoře určené pro dotyčné choroby spolupracují s referenční laboratoří Společenství uvedenou v článku 13.

7. Prováděcí pravidla k tomuto článku stanoví Komise postupem podle článku 19.

Článek 13

1. Referenční laboratoř Společenství pro choroby ryb je uvedena v příloze B.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení rozhodnutí 90/424/EHS, a zejména článku 28, jsou pravomoci a povinnosti laboratoře uvedené v odstavci 1 stanoveny v příloze C.

Článek 14

1. Očkování proti chorobám na seznamu II ve schválených oblastech nebo ve schválených hospodářstvích v neschválených oblastech a v oblastech nebo hospodářstvích, u kterých již byl zahájen schvalovací postup podle směrnice 91/67/EHS, jakož i očkování proti chorobám na seznamu I je zakázáno.

2. Rada posoudí na návrh Komise kvalifikovanou většinou do 30. června 1996 ustanovení tohoto článku, zejména pokud jde o stanovení zvláštních podmínek pro používání očkovacích látek a s ohledem na vývoj vědeckého a technologického výzkumu v oblasti očkování.

Článek 15

1. Každý členský stát sestaví pohotovostní plán, ve kterém upřesní, jak budou uplatňována opatření této směrnice v případě výskytu choroby na seznamu I.

Tento plán musí umožnit přístup k zařízení, vybavení, personálu a jiným příslušným objektům potřebným pro rychlou a účinnou eradikaci nákazy.

2. Obecná kritéria pro sestavení těchto plánů jsou uvedena v příloze D.

Členské státy se však mohou omezit na to, že budou používat pouze kritéria specifická pro dotyčné nákazy, pokud obecná kritéria již byla přijata u příležitosti předložení plánů týkajících se uplatnění opatření ke zdoání jiné nákazy.

Komise může tato kritéria měnit nebo doplňovat podle charakteristik nákazy postupem podle článku 19.

3. Plány vypracované podle kritérií přílohy D musejí být předloženy Komise do šesti měsíců od počátku použitelnosti této směrnice.

4. Komise posoudí plány, aby určila, zda umožňují dosažení požadovaného cíle, a navrhne dotčeným členským státům potřebné změny, zejména aby se zajistila slučitelnost těchto plánů s plány ostatních členských států.

Komise schvaluje plány, případně pozměněné, postupem podle článku 19.

S ohledem na vývoj situace mohou být plány stejným postupem později změněny nebo doplněny.

Článek 16

Pokud je to nezbytné pro jednotné používání této směrnice, mohou znalci Komise ve spolupráci s příslušnými orgány provádět kontroly na místě. Za tímto účelem mohou kontrolou reprezentativního počtu hospodářství ověřit, kontrolují-li příslušné úřady, zda hospodářství splňují požadavky této směrnice. Komise informuje členské státy o výsledku provedených kontrol.

Členský stát, na jehož území se kontrola provádí, poskytne odborníkům potřebnou podporu při plnění jejich úkolu.

Prováděcí předpisy k tomuto článku se stanoví postupem podle článku 19.

Článek 17

Podmínky finanční účasti Společenství na opatřeních vyplývajících z použití této směrnice jsou stanoveny v rozhodnutí 90/424/EHS.

Článek 18

V případě potřeby Rada na návrh Komise kvalifikovanou většinou změní přílohy B, C a D, zejména s ohledem na vývoj ve výzkumu a diagnostických postupech.

Příloha A může být v případě potřeby změněna postupem podle článku 19.

Článek 19

1. Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, přednese věc Stálému veterinárnímu výboru neprodleně jeho předseda, a to buď z vlastního podnětu nebo na žádost zástupce některého členského státu.

2. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může předseda stanovit podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

3. a) Komise přijme navrhovaná opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

b) Pokud navrhovaná opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, Komise neprodleně předloží Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnese kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese ve lhůtě tří měsíců od předložení věci Radě, přijme navrhovaná opatření Komise, s výjimkou případů, kdy se Rada proti zmíněným opatřením vysloví prostou většinou.

Článek 20

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. července 1994. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Od data uvedeného v odstavci 1 však členské státy mohou na svém území, při dodržování obecných pravidel Smlouvy, zachovat nebo používat přísnější ustanovení než stanovuje tato směrnice. O příslušných opatřeních informují Komisi.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Lucemburku dne 24. června 1993.

Za Radu

předseda

B. WESTH

PŘÍLOHA A

NÁRODNÍ REFERENČNÍ LABORATOŘE PRO CHOROBY RYB

Belgie	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99 1180 Bruxelles.
Dánsko	Statens Veterinære Serumlaboratorium Landbrugsministeriet Hangøvej 2 8200 Aarhus N.
Německo	Bundesforschungsanstalt für Viruskrankheiten der Tiere Anstaltsteil Insel Riems D-0-2201 Insel Riems.
Řecko	Εργαστήριο Ιχθυοπαθολογίας και ζοοπαθολογίας Ψδοίων Οργανισμών Κέντρο Κτηνιατρικών Ιδρυμάτων Αθηνών Ινστιτούτο Λοιμώσεων και Παραστικών Νοσημάτων Νεαπόλεος 25, Αγία Παρασκευή Αττικής 153 10 Αθήνα
Španělsko	Laboratorio de Sanidad y Producción Animal de Algete Madrid.
Francie	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires Laboratoire central de recherches vétérinaires 22, rue Pierre Curie BP 67 F 94703 Maisons-Alfort CEDEX.
Irsko	Fisheries Research Centre Abbotstown Castleknock Dublin 15.
Itálie	Istituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Sezione Diagnostica di Basaldella di Campoformido Laboratorio di Ittiopatologia Via della Roggia 92 33030 Basaldella di Campoformido (Udine).
Lucembursko	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99 1180 Bruxelles.
Nizozemsko	Centraal Diergeneeskundig Instituut Hoofdgebouw Edelhertweg 15 8219 PH Lelystad Postbus 65 8200 AB Lelystad. Centraal Diergeneeskundig Instituut Vestiging Virologie Houtribweg 39 8221 RA Lelystad Postbus 365 8200 AJ Lelystad.
Portugalsko	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benefica 701 1500 Lisboa.

Velká Británie Fish Disease Laboratory
14 Albany Road
Granby Industrial Site
Weymouth
Dorset DT4 9TU.

The Marine Laboratory
PO Box 101
Victoria Road
Aberdeen AB9 8DB.

PŘÍLOHA B

REFERENČNÍ LABORATOŘ SPOLEČENSTVÍ PRO CHOROBY RYB

Statens Veterinære Serumlaboratorium
Landbrugsministeriet
Hangøvej 2
8200 Aarhus N
Dánsko.

PŘÍLOHA C

PRAVOMOCI A POVINNOSTI REFERENČNÍ LABORATOŘE SPOLEČENSTVÍ PRO CHOROBY RYB

Referenční laboratoř Společenství pro choroby ryb na seznamech I a II má tyto pravomoci a povinnosti:

1. ve shodě s Komisí koordinuje metody používané v členských státech pro diagnostiku dotyčné choroby, zejména:
 - a) specifikací, uchováváním a předáváním kmenů patogenního původce dotyčné choroby pro sérologické testy a pro výrobu antiséra;
 - b) předáváním referenčních sér a jiných referenčních činidel národním referenčním laboratořím ke standardizaci testů a činidel používaných v jednotlivých členských státech;
 - c) založením a uchováváním banky kmenů a izolátů patogenního původce dotyčné choroby;
 - d) pravidelným prováděním testů za účelem srovnání diagnostických postupů na úrovni Společenství;
 - e) sběrem a porovnáváním dat a údajů o diagnostických metodách používaných ve Společenství a výsledcích testů prováděných ve Společenství;
 - f) charakterizací izolátů patogenního původce dotyčné choroby nejmodernějšími a nejvhodnějšími metodami za účelem získání rozsáhlých znalostí o epizootologii nákazy;
 - g) sledováním světového vývoje v oblasti monitoringu, epizootologie a profylaxe dotyčné choroby;
 - h) poskytnutím znalostí znalců o patogenním původci dotyčné choroby a jiných příslušných patogenních původců pro umožnění rychlých diferenciálních diagnóz;
 - i) osvojením důkladných odborných znalostí o přípravě a používání veterinárních imunologických preparátů k eradikaci a zdolání dotyčné choroby;
2. aktivně pomáhá při zjišťování ohnisek dotyčné nákazy ve členských státech tím, že zkoumá izoláty patogenního původce, které jí jsou doručovány k potvrzení diagnózy, k charakterizaci původce a pro epizootologická šetření;
3. pomáhá při vzdělávání a doškolení odborníků na laboratorní diagnostiku, aby byly harmonizovány diagnostické techniky v rámci Společenství;
4. spolupracuje v oblasti diagnostických metod pokud jde o choroby na seznamu I s příslušnými laboratořemi třetích zemí, kde jsou tyto choroby rozšířeny.

PŘÍLOHA D

MINIMÁLNÍ KRITÉRIA PRO POKOTOVOSTNÍ PLÁNY

Pohotovostní plány musejí alespoň splňovat tato kritéria:

1. zřízení národního krizového centra koordinujícího veškerá opatření ke zdoání nákazy v dotčeném členském státě;
 2. vytvoření seznamu místních zdoávacích středisek majících odpovídající vybavení pro koordinaci zdoávacích opatření na místní úrovni;
 3. podrobné údaje o osobách pověřených zdoáním nákazy, jejich kvalifikaci a pravomocích;
 4. možnost zdoávacích středisek rychle navázat kontakt s osobami/institucemi přímo nebo nepřímo dotčenými vypuknutím nákazy;
 5. dostupnost vybavení a materiálu potřebného k řádnému provádění zdoávacích opatření;
 6. přesné pokyny k činnostem, která je nutno provést při podezření z nákazy příp. jiného zasažení a jejich potvrzení;
 7. vypracování vzdělávacích programů k udržování a prohlubování znalostí o praktických a správně technických postupech;
 8. případně vybavení diagnostických laboratoří umožňující postmortální vyšetření zvířecích těl, potřebnou způsobilost pro provádění sérologických, histologických a jiných vyšetření, a aktualizací technologií rychlé diagnostiky (k tomuto účelu se musejí stanovit pravidla pro rychlou dopravu vzorkového materiálu);
 9. přijetí právních předpisů potřebných pro provádění pohotovostních plánů.
-